

نگاهی متفاوت به برخی از اتفاقات المپیک ۲۰۲۴ در پاریس بازنده‌ها

سال ۱۴۰۳ برای ورزش ایران سال مهمی بود، به خصوص در بخش «ورزش‌ها» که با برگزاری بازی‌های المپیک پاریس اتفاقات مهمی امسال رخ داد که با اشک‌ها و لبخندهای زیادی همراه بود. بعد از المپیک بارها درباره موفقیت‌ها و مدال‌آوران صحبت شد اما حالا در آخرین شماره سال قرار است به بررسی ناکامان این بازی‌ها پرداخته شود؛ چهره‌هایی که مدال آور هم بودند اما در بین ناکامان جا گرفتند چرا که توان آنها پیش از چیزی بود که به دست آورند. در این بین برخی هم بودند که فقط به عنوان توریست راهی المپیک پاریس شدند و طبیعی است که در بخش بازنده‌ها جایگاه ویژه‌ای را به خودشان اختصاص دادند. شاید قرار گرفتن نام برخی از ستاره‌های کشتی ایران در بین ناکامان از نگاه برخی غیرمنصفانه باشد. به هر حال کسب سه مدال نقره در المپیک به خودی خود یک اتفاق بزرگ است اما نباید فراموش کرد که هر سه کشتی‌گیر آزاد کار ایران در دیدار فینال به افرادی باختند که از خودشان کمتر بودند و گرنه کسب مدال نقره در المپیک افتخار کمی نیست و خیلی از بزرگان کشتی در سال‌های گذشته با وجود درخشش زیادی که در عرصه قهرمانی داشتند اما نتوانستند به مدال المپیک دست پیدا کنند.

اسیر دوئل داخلی

اگرچه شاگردان پیمان فخری در بخش انفرادی و دوئل رودرو با رقبای سرشناس خود، حرفی برای گفتن نداشتند و همان ابتدای کار همگی حذف شدند. اما در بخش تیمی ساربیستان‌ها، شرایط متفاوتی داشتند. شرایطی که حسرت علاقه‌مندان به این رشته نیز به واسطه همان آمادگی و انگیزه بالای آنها بود. شاگردان فخری آمده بودند تا با فراموش کردن خاطره تلخ شکست برابر ایتالیا در توکیو، نخستین مدال المپیک را به نام خود سند بزنند. اما درحالی‌که پیروزی‌های شیرین و تاریخی ما مقابل قدرت‌های برتر شمشیربازی جهان یعنی آمریکا و مجارستان می‌رفت تا برای نخستین بار موفقیتی بزرگ را برای ساربیستان‌های ایران سند بزنند، با ناکامی مقابل کره جنوبی برای فینالیست شدن و سپس باخت نامیدکننده مقابل فرانسه میزبان در دیدار رده‌بندی، حسرت به دل ماند و دستش از مدال خوشترنگی که فقط یک قدم مانده بود دور گردنش حلقه بزند کوتاه ماند. قطعاً شمشیربازی ایران اسیر حواشی و رفت‌وآمدهای غیرکارشناسی کادرفنی اش شد.

مغلوب بزرگ

حسن یزدانی سال ۱۴۰۳ را با اتفاقات عجیبی پشت‌سر گذاشت اما با این حال نام او در بین بازنده‌ها قرار می‌گیرد. یزدانی در ابتدای سال به دلیل جراحی کتف در آستانه حذف از المپیک بود. نام کامران قاسمیپور برای وزن ۸۶ کیلوگرم مطرح شد اما شکست دیوید تیلور در انتخابی تیم ملی کشتی آزاد آمریکا و انتخاب بروکس به یزدانی انگیزه داد تا هر جور شده به المپیک بیاید. مثل روز برای همه مشخص بود که یزدانی با وضعیتی که کتفش دارد، نمی‌تواند به مدال طلا برسد. با وجود این یزدانی اصرار کرد و با اصرار او کامران انصاری داد تا یزدانی به المپیک برود. کتف یزدانی در مسابقه فینال از جا درآمد تا همانی شود که همه پیش‌بینی می‌کردند.

حسرت یک باخت

اینکه کشتی‌گیری به مدال نقره المپیک بازنده نام بگیرد، خیلی کار سختی است اما باید نام امیرحسین زارع را در بین بازنده‌های بزرگ قرار داد. امیرحسین زارع در حالی شانسی اصلی مدال طلا بود که در دیدار فینال مقابل گنوپتریاشویلی مثل آب خوردن امتیاز از دست داد. زارع در جهانی ۲۰۲۳ مثل آب خوردن مقابل این کشتی‌گیر باتجربه گرچی به برتری رسیده بود تا مدال طلا بگیرد اما با اشتباهات فاحش در این فینال از حریفش عقب افتاد و بعد برای جبران این شکست چند ثانیه کم آورد تا بعد از برنز توکیو، این بار با نقره پاریس به انتظار طلای لس‌آنجلس بنشیند البته انتظاری که شاید بی‌نتیجه باشد.

رحمان رحیم

لقب بی‌رحم گرفته بود و تا فینال وزن ۶۵ کیلوگرم المپیک هم بی‌رحمانه پیش رفت. تا قبل از فینال زین ردتفور، موسکایف و دودایف را بدون اینکه امتیازی بدهد با ضربه فنی شکست داد تا به فینال برسد. این رحمان بی‌رحم در فینال بنفدت رحیم شد و در یک کشتی پرانتقاد ۱۱ بر ۳ شکست خورد تا مدال طلا از دست بدهد. کسب مدال نقره وزن ۶۵ کیلوگرم المپیک برای رحمان ارزشمند بود اما او هم بازنده نام گرفت چراکه مسیر سخت را با قدرت رفته بود و فینال را به خودش باخت. او حرفانی را شکست داد که دو طلا و یک برنز جهان را داشتند اما به کسی باخت که تازه‌وارد بود.

آخرین نمایش

۱۲ سال از خداحافظی صادق گودرزی می‌گذرد اما بعد از صادق، کشتی ایران فقط یک سال در ۷۴ کیلوگرم کشتی‌گیر مطمئن داشت، آن هم عزت‌الله اکبری بود که در سال ۲۰۱۳ به مدال نقره جهان دست پیدا کرد. بعد از عزت‌الله اکبری، تنها یونس امامی بود که در چند دوره پیاپی قهرمانی جهان توانست دوبنده تیم ملی را به تن کند ولی هیچ‌وقت نتوانست به مدال طلا برسد. در المپیک هم او فرانک چامیزو را شکست داد اما قرعه سختی داشت و در دور بعد به کایل دایک باخت. با شکست دایک در نیمه‌نهایی، یونس از دور مسابقات خداحافظی کرد و حالا شاید پاریس آخرین نمایش یونس و خداحافظی او همیشگی باشد.

بر باد رفته

حسن تقتیان در دوره‌ای کوتاه نامش را بر سر زبان‌ها انداخت تا در دوی سرعت بتواند برای ایران بدرخشد. اگرچه کار بسیار سختی بود اما با این حال درخشش‌های او باعث شد تا نام و نشانی پیدا کند. برای پاریس هم با سرو صدای زیادی راهی شد و در نهایت با رکوردی ضعیف و دور از انتظار به کارش پایان داد تا او هم به انتهای خط رسیده باشد. شاید سرنوشت تقتیان نشان‌دهنده این باشد که برای بزرگ شدن فقط تبلیغات کافی نیست. باید تلاش کرد و باید در مسابقات بین‌المللی مهم نتیجه این تلاش‌ها را دید.

نه خط

تقتیان در نمایش‌های خود البته هیچ وقت تنها نبوده و یک همتای خانم هم داشته. فرزانه فصیحی هم مانند حسن تقتیان تا دل‌تان بخواهد لقب به خودش اختصاص داد اما خروجی این القاب چی بوده؟ در المپیک پاریس هم با سرو صدای زیاد حاضر شد اما نمایشی نامیدکننده داشت. همین رفتارها بوده که حالا احسان حدادی تصمیم گرفته تا برای مسابقات قهرمانی جهان واپس‌گارت را برای این دو نفر نهد و دهد و یک اسم جدید را انتخاب کرده است. فرزانه فصیحی پتانسیل خوبی داشت تا بتواند بسیاری از عناوین را به نام خودش بزند اما از این فرصت استفاده نکرد و مشخص نیست که فرصت دیگری نصیب او می‌شود یا نه؟

اسیر حاشیه

مصطفی جوادی وزنه‌بردار دسته ۸۹ کیلوگرم ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس بی‌شک یکی از ناکام‌ترین ورزشکاران اعزامی به این دوره از بازی‌ها بود. جوادی بعد از حواشی فراوانی که با رقیب پرمدال داخلی اش یعنی «کیانوش رستمی» داشت، به هر ترتیب با حذف رستمی مسافر المپیک شد و پرامیدترین وزنه‌بردار ایران در نخستین تجربه حضورش در این آورده‌گاه بزرگ برای کسب مدال لقب گرفته بود. اما او در درک قدمی مدال برنز المپیک، کوی و میدان را به رقیب ایتالیایی خود (پیزولانو) واگذار کرد تا ناکام بزرگ کاروان وزنه‌برداری و ورزش کشور باشد.

ناکام سربلند

رضا علیپور سریع‌ترین مرد عمودی جهان در بخش سنگنوردی سرعت را شاید بتوانیم ناکام سربلند بازی‌های المپیک فرانسه بدانیم. سریع‌ترین سنگنوردی که بهترین‌های دنیا همسواره مقابل قدرت، توانمندی و افتخارات او سر تعظیم فرود آوردند. المپیک فرانسه اما برای علیپور خوش‌یمن نبود. زیرا برخی کم‌توجهی‌ها و کمبود امکانات موجب شد تا این ستاره قزوینی در مصاف و آنتون سنگنورد آمریکا و رکورددار جهان با ثبت ۴ ثانیه و ۸۸ صدم ثانیه ناکام مانده و حسرت‌زده مدال برنز فرانسه در دلش جاودانه شود. حریف آمریکایی علیپور با ۴ ثانیه و ۷۴ صدم ثانیه برتری شد تا بغض و حسرت جایش را به اشک شوق دهد.

میهمان یک‌روزه

ندا شهبازی کاپیتان تیم ملی تنیس روی میز که در المپیک پاریس پرچمدار کاروان ایران بود، وداعی زود هنگام با این رقابت‌ها داشت. او که تک‌سهمیه زنان بینگ‌پنگ‌باز را در پاریس کسب کرده بود، در این رقابت‌ها عملکرد خوبی از خود به جا نگذاشت و در همان دور اول مقابل ریتیکا پاوده فرانسوی نفر ۱۸ رنکنگ دنیا شکست خورد تا هنوز نیامده از گردونه المپیک حذف شود. عجیب‌تر از حذف او اما بهانه جویی‌ها بعد از این باخت بود که سرمرمی این بازیکن دلیل باخت کاپیتان تیم ملی ایران، با سابقه ۳ حضور در المپیک را جو سنگین سالن مسابقه دانست!

اسیر غرور

تیرهای تیراندازی ایران در المپیک پاریس به هدف نخورد. یکی از رشته‌هایی که عملکرد دفاعی در المپیک پاریس و سال ۱۴۰۳ نداشت، تیراندازی بود. در شرایطی که تیراندازی ایران در المپیک توکیو با ۶ سهمیه حاضر بودند، در پاریس تنها ۴ تیرانداز موفق به حضور در المپیک شدند. همچنین درحالی‌که تیراندازی توسط جوادی فروغی در توکیو به طلا رسیده بود، در المپیک پاریس با افتی فاحش روبه‌رو شده و دستش به مدال نرسید تا تیرها به خطا برود. شرمینة چهل‌امیرانی و فاطمه امینی در تفنگ بادی ۱۰متر به ترتیب یازدهم و بیست‌وششم شدند و از رسیدن به فینال بازماندند. همچنین محمد پیراوند جوان‌ترین عضو کاروان ایران در پایان این رقابت‌ها هم ۱۲۴ شد و به گفته خود به خاطر برنامه غلط مربی اش از کسب نتیجه خوب بازماند.

غرور در تنگی

قایق‌قایقران ایرانی در المپیک پاریس فرسنگ‌ها دور از ساحل مقصود به گل نشست. در شرایطی که قبل از المپیک هنوز خبری از جداسازی روئینگ از فدراسیون قایقرانی نبود، تیم ملی آب‌های آرام با ترکیب علی آقامیرزایی در کایاک و محمدنبی رضایی در کانو و مهسا جاور و زینب نوروزی در روئینگ دونفره و فاطمه مجمل در روئینگ تک‌نفره راهی المپیک پاریس شدند. فارغ از نتایج قایقرانان آب‌های آرام که با توجه به عدم اردوی مناسب خارجی و امکانات لازم نتایجی نسبتاً معقول را به دست آوردند، عملکرد روئینگ‌بازان در آب‌های پاریس چیزی فراتر از فاجعه بود. تیم ملی روئینگ از همان ابتدای ورود به دهکده حواشی زیادی داشت و افرادی مثل مهسا جاور با پرسه در فضای مجازی آن هم قبل از مسابقه، به حواشی بیس‌ه کاروان ورود کرده و تمرکز تیم را برهم زدند که در پایان دودش به چشم تیم ملی رفت.

باتلاق شکست

بوکس ایران که بعد از انقلاب در تمامی ادوار المپیک حضور داشته است، در مسابقات انتخابی المپیک ۲۰۲۴ دستش به سهمیه نرسید تا از پرواز پاریس جا بماند. بی‌شک در سریال ناکامی‌های اخیر بوکس ایران، مسئولان فدراسیون نقش اصلی را بازی کرده‌اند، چرا که قبل از این با توجه به عملکرد نامطلوب بوکسورها در بازی‌های آسیایی هانگ‌کونگ رنگ خطرری بلند برای بوکس ایران به صدا در آمده بود؛ رنگ خطرری که مسئولان فدراسیون به آن بدهکار نبود تا ناقوس مرگ بوکس ایران در المپیک پاریس شود. با تحویل گرفتن صندلی ریاست فدراسیون توسط روح‌الله حسینی، همه بر این باور بودند که باتوجه به اینکه او از جنس این رشته است، می‌تواند آثارهای بزرگی برای بوکس انجام دهد اما تا به اینجای کار پیش‌بینی‌ها غلط از آب در آمده.

در بخش «ورزش‌ها» که با برگزاری بازی‌های المپیک پاریس اتفاقات مهمی امسال رخ داد که با اشک‌ها و لبخندهای زیادی همراه بود

بی‌مدال، برادران مدعی ولی ناکام بازی‌های المپیک فرانسه لقب گرفتند. ناکامی و تلخی عملکرد آنها در پاریس همچنان ادامه دارد و هنوز دست از سر این دو برادر برنداشته است. باید دید سال آینده هم برای آنها همین گونه خواهد بود یا ورق برای عالمان‌ها برمی‌گردد؟ نوشاد و نیما در آخر دوره قهرمانی خود قرار گرفتند و حالا چند جوان تازه‌نفس به تیم اضافه شده‌اند. تلفیق نیروی جوانی نفراتی مثل بنیامین فرجی با تجربه ارزشمند نوشاد و نیما عالمان می‌تواند روزهای خوبی را برای تنیس روی میز ایران رقم بزند. البته یک نکته مهم دیگر هم وجود دارد و آن هم این است که درخشش بنیامین می‌تواند موتور محرکی برای برادران عالمان باشد. بازی‌های ناکوپی خیلی دور نیست و برای این بازی‌ها باید به نحوی کار کرد که تک مدال برنز تنیس روی میز با رنگ بهتری تکرار شود.

تیم ملی تنیس روی میز ایران با وجود حضور نفرات باتجربه‌ای همچون نوشاد و نیما عالمان، برادران سرشناس و پرافتخار این رشته ورزشی، باز هم نتوانست در المپیک پاریس به موفقیت دست یابد و بازیکنان ایرانی در همان مراحل ابتدایی و درعین‌تاباوری دور مسابقات حذف شدند. این نتیجه، تکرار تلخ شکست‌های زود هنگام بینگ‌پنگ‌بازان ایران در ادوار گذشته المپیک است. یکی از اتفاقاتی تلخ و ناکامی‌های دردآور، شکست‌های سنگین برادران عالمان (نیما و نوشاد) بود. ۲ ملی‌پوشی که درخشش آنها در بازی‌های آسیایی هانگ‌کونگ موجب شده بود تا روی عملکردشان حساب ویژه‌ای باز شود. اما هر دو برادر نهایتاً با دست خالی و